

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de juny del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIERE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En les actuacions del procediment ordinari núm. 1100796/2012, instades per la representació processal de la Sra. A.M.M.V. contra el Sr. F.J.A.N., en data 01.09.2015, l'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència, la part dispositiva de la qual va decidir:

“Estimar parcialment la demanda interposada per la Sra. A.M.M.V., contra el Sr. F.J.A.N. condemnant-se aquest darrer a satisfer a la primera la suma de 22.862,20.- € i sense fer especial pronunciament en costes processals”.

II.- Les representacions processals de la Sra. A.M.M.V. i del Sr.

F.J.A.N. va formular recurs d'apel·lació contra l'esmentada resolució i aquesta Sala va dictar Sentència en data 31.05.2016, pronunciant: *“DECIDEIX: ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. F.J.A.N. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 1 de setembre de 2015, que revoquem íntegrament i desestimem la demanda interposada per la Sra. A.M.M.V. condemnant-la al pagament de les costes de la instància. No fem condemna en costes d'aquesta alçada derivades d'aquest recurs.*

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. A.M.M.V. i la condemnem al pagament de les costes causades pel seu recurs.”

III.- La representació processal de la Sra. A.M.M.V. formula en data 15.06.2016 incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència d'aquesta Sala, tot reclamant la seva revocació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 *bis* de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

En el cas present, la representació processal de la Sra. A.M.M.V. argumenta que aquesta Sala havia vulnerat el seu dret a obtenir una decisió

fonamentada en dret i el dret a un procés degut, adoptant una nova decisió per la que es respecti el seu dret a la jurisdicció.

II.- Pertoca ara analitzar, amb més profunditat, aquest argument.

Com recorda l'Aute del Tribunal Constitucional del 5-5-2014 relatiu al recurs d'empara 2014-7-RE: *“la valoració de les proves és una tasca que l'ordenament constitucional reserva als jutges i als tribunals de la jurisdicció ordinària i, llevat dels casos en els quals estan implicats drets fonamentals substantius com ara el dret a la llibertat, aquesta qüestió només adquireix relleu constitucional i pot ser sotmesa a enjudiciament del Tribunal Constitucional en el supòsit que la valoració no estigui motivada, sigui lògicament o jurídicament irraonable o incorri en error material patent”*.

Traslladades aquestes consideracions al cas present, aquesta Sala estima que la valoració de la prova duta a terme no esdevé absurda, malgrat així ho entengui la societat recurrent.

Per començar, afirma que s'ha valorat erròniament la prova per considerar la Sala que no era fiador solidari amb el deutor de totes les facilitats creditícies. En efecte, en cada facilitat creditícia el creditor va comprometre al deutor i a l'avalador (o fiador) que va estimar oportú en cada cas, i si entre aquests no hi era el Sr. F.J.A.N. no se'l pot fer responsable solidari pel sol fet de ser cotitular del compte corrent on havien de fer-se els pagaments de cada operació creditícia. Cada operació creditícia tenia els seus responsables de pagament i el que hagués estat més adient hauria estat que cada operació adoptés un compte corrent vinculat a l'operació però pel fet de centralitzar-los en un compte corrent no permet interpretar que naixia un nou deutor, el Sr. F.J.A.N.

Com es pot comprovar, el promotor de l'incident discrepa de la valoració de la prova però això no justifica iniciar una tercera instància.

En segon lloc, recordem –com ho fa el promotor incidental- que les obligacions han de ser acomplides des de la bona fe i en el document número 2 només es pot concloure que es comprometia a la gestió del compte corrent, però no de respondre d'altres operacions en les quals no hi havia intervingut en cap moment. Si fos així, resultaria que qualsevol podria atorgar-li responsabilitats desconegudes amb l'ajut de l'altre cotitular del compte. Això suposaria deixar la porta oberta a l'abús. El que va signar el Sr. F.J.A.N. cal cenyir-lo a allò que es comprometia que era la gestió del compte i no de totes les operacions creditícies posteriors que alienes a la seva voluntat es domiciliessin en aquell compte amb la col·laboració imprescindible de la Sra. A.M.M.V.

Per acabar, considera, de manera parcial, la promotora de l'incident que les altres operacions creditícies ja estaven automàticament resoltes perquè hi havia alguna quota per venciment anticipat. Resulta convenient recordar que el venciment anticipat és una facultat i no una obligació de la part creditora i aquesta en cap de les altres facilitats creditícies havia manifestat fer ús d'aquella facultat de venciment anticipat.

També confon el benefici d'excussió amb el d'ordre i la solidaritat entre cofiadors. Aquesta pot ser amb el deutor, amb la qual cosa ja no hi ha benefici de cap mena. En la figura de la solidaritat entre cofiadors, no significa que s'hagi renunciat a l'excussió (absència de béns o insolvència del deutor) sinó que s'ha renunciat a l'ordre i pot el creditor dirigir la seva acció contra qualsevol d'ells. En el present cas, ja hem dit que el Sr. F.J.A.N. no era fiador de cap altra facilitat creditícia que no fos els préstec de 4.8.09, i en aquesta no va renunciar al benefici d'excussió i, per aquesta raó, en haver pagat el deutor ja no ha de fer front a cap responsabilitat davant el deutor que ja ha pagat. La fiança és una garantia pel creditor i no pel deutor.

En conclusió, creiem que no hem incorregut en cap raonament "il·lògic, irracional, arbitrari ni irraonable".

III.- La desestimació de l'incident de nul·litat suposa la condemna de la part promotora a satisfer les costes judicials per la regla del venciment (arg. Codi 7, 51, 5), inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

NO DONAR LLOC a l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat per la representació processal de la representació processal de la Sra. A.M.M.V. contra la sentència dictada per aquesta Sala en data 31.05.2016. Condemnar la part promotora d'aquest incident a satisfer les costes judicials causades, inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.